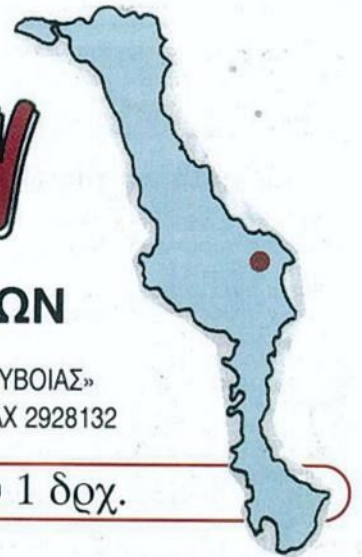

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

PORT PAYE HELLAS ΕΛΛΑΣ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ 138/97 Κ.Δ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ & ΔΕΝΔΡΩΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ»
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1977 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΩΡΩΠΟΥ 70 - ΛΑΜΠΡΙΝΗ 111 46 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 2132788 - 2924589 - FAX 2928132

Ετος 40 ⇔ Αριθμός Φύλλου 20 ⇔ Μάρτιος - Απρίλιος 2000 ⇔ Τιμή φύλλου 1 δρχ.

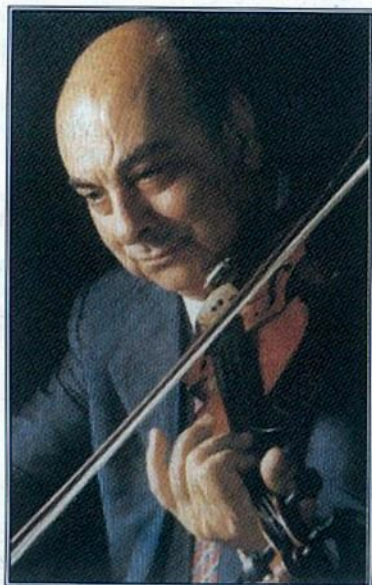
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ: Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

Ο Γιώργος Κόρος γεννήθηκε το 1923 στους Ανδρονιάνους Ευβοίας. Γιος του Νικολάου Κόρου ιεροψάλτη και δασκάλου της βυζαντινής μουσικής γνώστη παράλληλα μαντολίνου και λαούτου.

Τον μικρό Γιώργο Κόρο ο πατέρας του άρχισε να τον μαθαίνει από μικρό βυζαντινή μουσική και μαντολίνο τον έπαιρνε δε μαζί του στην εκκλησία στο ψαλτήρι προωθώντας έτσι το έμφυτο ταλέντο του στη μουσική.

Στα οχτώ του χρόνια του έφεραν το πρώτο βιολί και σιγά-σιγά μόνος του πλέον άρχισε να πειραματίζεται με τις χορδές. Όπως μας είπε, πήγαινε πιο πάνω από το σπίτι του στο κοντινό καφενείο του Βαγγελάρη (Φροσίνης), και μπουρνούσε στη ποδιά του βορεινού παραθύρου του και ακολουθούσε με το βιολί του τη μουσική των δίσκων που μέσα έπαιζε το παλιό γραμμόφωνο. Γρήγορα μπορούσε να ελέγχει τις νότες. Να καταλαβαίνει τις σωστές και τις φάλτσες και τις φάλτσες να τις διορθώνει.

Σε ηλικία 9 χρόνων ο μικρός Γιώργος με τον πατέρα του έκαναν τον πρώτο τους duetto. Ο πατέρας έπαιζε λαούτο και ο Γιώργος βιολί. Έτσι πήγαιναν σε δουλειές, όπως θα λέγαμε, σε γάμους και πανηγύρια της ευρύτερης περιοχής όπου έπαιζαν τραγούδια συρτοπολιτικό, καλαματιανό και συληβριανό. Φυσικά τις αποστάσεις αρκετών χιλιομέτρων, πολλές φορές άνω

των είκοσι, τις έκαναν με τα πόδια. Ο κόσμος εντυπωσιαζόταν με τις επιδόσεις του μικρού Γιώργου Κόρου.

Το 1937 η οικογένεια άφησε το χωριό και ήλθε στην Αθήνα. Τα χρόνια δύσκολα ο Γιώργος Κόρος όμως που είχε το ταλέντο και τη χαλύβδινη σκληραγώγηση από τα μικρά του χρόνια έπρεπε να τα καταφέρει. Δούλεψε ακούραστα σε διάφορα μαγαζιά. Μετά τη λήξη του πολέμου και του εμφυλίου, γύρω στο 1952, άρχισαν πλέον η μία μετά την άλλη οι μεγάλες του επιτυχίες. Ο αυτοδίδακτος Γιώργος Κόρος άρχισε τις συνθέσεις. Συνέθεσε πάνω από δύο χιλιάδες ελληνικά τραγούδια από τα οποία τα περισσότερα τα έχουν τραγουδήσει μεγάλοι λαϊκοί ερ-

ΑΞΙΟ ΤΕΚΝΟ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

μηνευτές αλλά και πολλοί αξιόλογοι του δημοτικού τραγουδιού.

Συνόδευσε τις μεγαλύτερες ελληνικές

φωνές σε δίσκους, όπως τον Στέλιο Καζαντζίδη, τη Μαρινέλα, την Κ. Γκρέι, την Πόλυ Πάνου, τον Μανώλη Αγγελόπουλο, τον Πάνο Γαβάλι, τη Γιώτα Λύδια, την Σ. Κολλητήρη, τον Α. Κιτσάκη, φτάνοντας στους σημερινούς μεγάλους ερμηνευτές όπως τον Γιάννη Πάριο, τη Χαρούλα Αλεξίου, την Γλυκερία, τη Λίτσα Διαμάντη, τον Κοντολάζο με τους οποίους συνεργάστηκε σε δισκογραφίες και συναυλίες τόσο στην Ελλάδα όσο και το εξωτερικό (Κεντρ. Ευρώπη, Αμερική και Αυστραλία).

Μέσα από τους πολλές χιλιάδες δίσκους του έγινε γνωστός με τη φράση «Γειά σου Κόρο με το βιολί σου». Ολοι που συνεργάστηκαν μαζί του τον θεωρούν σπουδαία προσωπικότητα και τον αποκαλούν δάσκαλο.

Ο μεγάλος βιολιστής Γιώργος Κόρος ο μοναδικός μεγάλης

Ο Γιώργος Κόρος με τον Στέλιο Καζαντζίδη

κά του ακούσματα και τη μοναδική του ικανότητα στον αυτοσχεδιασμό.

Μπορεί με άνεση, ακρίβεια και σιγουριά να παίζει τα πάντα. Οι μελωδίες, τα ακούσματα, που βγαίνουν από τις χορδές του βιολιού του, μοιάζουν με κελαηδημένα των ανηδονιών που αγγίζουν αμέσως την ψυχή του

κλάσης μουσικός δημιουργήσε τους προσωπικούς του δίσκους μέσα από τα αναρίθμητα

καθενός ακόμα και την αναγνώριση από τον πιο αυστηρό κριτή. Σημαντική είναι η τελευταία έως σήμερα, γιατί θα επακολουθήσουν και άλλες, δισκογραφική του παρουσία με τίτλο «Φωτογραφίες» όπου ερμηνεύει έργα μεγάλων Ελλήνων συνθετών όπως: Χατζηδάκη, Θεοδωράκη, Ξαρχάκο, Μαρχόπουλο, Λοΐζο, Κουγιουμτζή, Τσιτσάνη, Μικρούτσικο, δίνοντας με το μαγικό του δοξάρι μια άλλη διάσταση στα ήδη γνωστά μας ακούσματα. Ο Γιώργος Κόρος ανήκει στη γενιά των μουσικών που έγραψαν και γράφουν ιστορία στην ελληνική μουσική.

Ας είναι λοιπόν για ένα ακόμη παιδί του υπερήφανο το χωριό μας, αλλά, και η Εύβοια και όλη... η Ελλάδα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο Σύλλογός μας είχε την τύχη να οργανώσει τα τελευταία δώδεκα χρόνια στους Ανδρονιάνους τον δεκαπενταύγουστο σειρά μουσικών εκδηλώσεων, με τον Γιώργο Κόρο, την Κατερίνα Κόρου και το συγκροτήμά τους, στις οποίες παρευρέθησαν χιλιάδες επισκέπτες από όλη την επαρχία Καρυστίας.

Έτσι λοιπόν και εμείς τον γνωρίσαμε καλύτερα, το βάλαμε μέσα στην καρδιά μας, τον σεβόμαστε, τον αγαπάμε και του ευχόμαστε να ζήσει πολλά χρόνια με υγεία και οικογενειακή ευτυχία.

Ο Γιώργος Κόρος, σοβαρός, πολύ απλός εγκάρδιος και προσίτος, είναι παντρεμένος με την πολύ καλή και πανέξυπνη κυρία Ασημίω και απέκτησαν μαζί την Κατερίνα και τον Νίκο και τέσσερα εγγονάκια ένα από την Κατερίνα και τρία από το Νίκο. Η Κατερίνα που τελείωσε τη Νομική ακολούθησε το δρόμο του πατέρα της, ενώ ο Νίκος συγκατατάλεται μεταξύ των πλοιοκτητών.

Ο Χειμώνας φεύγει η Άνοιξη έρχεται

Αρχές Απριλίου

Τέλος Μάρτη στο χωριό μας

Βουλευτικές εκλογές της 9ης Απριλίου 2000

Το μεγάλο γεγονός της χρονιάς για την πατρίδα μας, οι βουλευτικές εκλογές, πέρασε και σιγά σιγά πάει να ξεχαστεί.
● Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ» σας παραθέτει τα συγκριτικά αποτελέσματα του Νομού Ευβοίας, τα οποία σίγουρα για πολλούς αναγνώστες μας θα έχουν ενδιαφέρον, ειδικά για εκείνους που ζουν στο εξωτερικό.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

Εγγεγραμ.: 208627 Ψήφισαν: 157268 Εγκυρα: 154016 Ακυρα: 2397

ΚΟΜΜΑΤΑ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ %	ΕΔΡΕΣ
ΠΑΣΟΚ	72366	47,01	4
ΝΔ	63632	41,32	2
ΚΚΕ	6564	4,25	
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ	4657	3,02	
ΔΗΚΚΙ	4375	2,85	
ΛΟΙΠΟΙ	4	1,57	

ΣΤΑΥΡΟΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ:

ΠΑΣΟΚ		Ν.Δ.	
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ	24.290	ΛΙΑΣΚΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	22.080
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	18.443	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΛ.	18.834
ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	16.460	ΖΕΜΠΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	18.834
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	12.928	ΣΙΔΕΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	16.480
ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	12.012	ΚΙΟΥΣΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	10.877
ΠΙΛΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	10.625	ΣΙΔΕΡΗ- ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	8.685
ΑΓΔΙΝΙΩΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	8.488	ΙΣΑΡΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	6.894
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	6.768	ΚΑΤΣΙΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	6.149

Η Εύβοια εξέλεξε τους κατωτέρω βουλευτές

Χρήστος Θεοδώρου

Γιώργος Παπαγεωργίου

Δημήτρης Πιπεργιάς

Βασίλης Κεδικόγλου

Αναστάσιος Λιάσκος

Ελ. Παπαγεωργόπουλος

Αποτελέσματα εκλογών και σταυροί προτίμησης ανά έδρα στο Δήμο Κύμης

ΕΔΡΑ	ΕΓΓΕΓΡ.	ΕΓΚΥΡΑ	ΠΑΣΟΚ	Ν.Δ.	Κ.Κ.Ε.	ΣΥΝ/ΣΜΟΣ	ΔΗΚΚΙ	ΛΟΙΠΑ
1. ΚΥΜΗ	3850	3041	1678	1125	51	76	69	42
2. Ανδρονιάνοι	1076	827	446	309	26	24	13	9
3. Ανω Ποταμιά	272	211	126	74	4	6	-	1
4. Βίταλα	1186	917	536	313	28	12	13	15
5. Ενορία	458	323	156	137	5	10	10	5
6. Καλημεριανοί	665	430	245	134	16	13	15	7
7. Μαλετιάνοι	169	137	79	51	2	3	2	-
8. Μετόχι Κούτουρλο	663	581	226	346	1	4	1	3
9. Οξυλίθος	1860	1380	792	376	77	2	2	3
10. Πλατάνα	488	363	214	123	32	30	27	13
11. Πύργος	547	388	213	128	4	7	5	10
12. Ταξίαρχες	528	389	198	119	17	9	12	9
Σύνολο	11927	9108	4945	3422	227	207	185	122
Ποσοστό %		76,36	54,29	37,57	2,49	2,27	2,03	1,34

Σταυροί προτίμησης που έλαβαν οι υποψήφιοι των δύο μεγάλων κομμάτων στο Δήμο Κύμης.

	ΠΑΣΟΚ	Ν.Δ.
Θεοδώρου	3044	Παπαγεωργόπουλος 1431
Πιπεργιάς	1344	Κιούσης 1162
Παπαγεωργίου	1028	Ζερμπίλης 769
Κεδικόγλου	572	Λιάσκος 762
Πιλάτης	619	Σίδερης 559
Καλαμακίδης	296	Σίδερη 461
Αγδινιώτης	146	Ισαρης 305
Μαργαρίτης	124	Κατοίνης 36

Προεκλογική σάτιρα

Οι εκλογές μας ήρθαν όπως κάθε φορά και ο καθένας πολιτικός τη μάσκα του φορά. Οι εκλογές συμπέσανε με το Καρναβάλι και ο καθένας χωριστά τη μάσκα του θα βάλει. Λίγα στιχάκια έγραψα, για να τους σατιρίσω και όσοι δεν του ξέρετε εγώ θα τους συστήσω. Γυρίζουν πόλεις και χωριά την ψήφο μας ζητάνε θέλουν κι αυτοί να ζήσουν θέλουν κι αυτοί να φάνε. Ένα μήνα εργάζονται όλοι οι βουλευτές και οι πιο πολλοί από αυτούς θα γίνουν βουλευτές. Βάζουν λοιπόν την μάσκα τους και λένε ψευδάρια κι όλος ο κόσμος ο μουρλός βαράνε παλαμάκια. Οι δυο μεγάλοι βάλανε του λιονταριού τομάρια για τη ζουτάλα τρώγονται ποιος θα την πρωτοπάρει.

Και στα μπαλκόνια βγαίνουν να ανέβουν πιο ψηλά και το λαό το φουκαρά να βλέπουν χαμηλά. Κι όλα τ' απωθημένα τους ο ένας του άλλου βγάζει ο κόρακας του κόρακα το μάτι δεν του βγάζει. Όλοι τους λένε ψέματα όπου και να πάνε αφού δεν τους γνωρίζουμε τη μάσκα τους φοράνε. Τα δυο μεγάλα κόμματα λένε τα σχολιανά τους της κυβερνοαντιπολίτευσης καθέναν τα δικιά του. Ο ένας μας λέει φτιάξαμε υπάρχει αμφιβολία; και στην ΟΝΕ επιτήκαμε με την οικονομία. Δεν μας το λένε καθαρά ο διάβολος να πάρει πόσα χρονάκια έσφιξε ο κόσμος του ζωνάρι.

Του στιχοπλόκου μας
Γιάννη Καλαμπαλίκη (Σόλιγκας)

Συνέβη και αυτό

Παραμονή των εκλογών υποψήφιος βουλευτής πέρασε από το χωριό μας και τον ρωτήσαμε αν ισχύει η ενίσχυση προς το Σύλλογό μας σε είδος ύψους περίπου 100.000 δρχ. που μας είχε υποσχεθεί δύο εβδομάδες πριν. Βέβαια ισχύει μας απαντά. Τον ξαναρωτάμε: Αν σίγουρα θα ισχύει και την επομένη των εκλογών. Ναι βέβαια μας απαντά. Ο,τι είπα ισχύει. Να όμως που αυτό δύο μέρες μετά τις εκλογές δεν ισχύει, τώρα δε γνωρίζει τίποτα...

Δημοπρατείται ο οδικός άξονας Λέπουρα - Κάρυστος

Από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες για την προκήρυξη κατασκευής έργων που προεντάσσονται στο Γ.Κ.Π.Σ.

Ηδη η Περιφέρεια έστειλε σχετικό έγγραφο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και αναγγέλει την πρόθεσή της να δημοπρατήσει το δρόμο «Λέπουρα - Κάρυστος».

Με τη συγκεκριμένη εργολαβία, της οποίας η δημοπράτηση θα γίνει σε 52 ημέρες από την ημερομηνία προαπαναγγελίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προβλέπεται η συνέχιση των εργασιών, καθώς και η περαιτέρω βελτίωση του δρόμου με τ' απαιτούμενα τεχνικά έργα, με προεκτίμηση της σχετικής δαπάνης στο 1,1 δισ. δρχ.

Η κατασκευή του άξονα Λέπουρα - Κάρυστος, ένα έργο που έχει εδώ και μερικά χρόνια ξεκινήσει, σιγά - σιγά προχωράει.

Όμως η Εύβοια χρειάζεται πιο γρήγορους ρυθμούς κατασκευής έργων βασικής υποδομής όπως του οδικού δικτύου και κυρίως των δύο βασικών οδικών αξόνων, του διαμήκη και του κάθετου.

Χωρίς την υποδομή αυτή δεν μπορεί να επέλθει η οικονομική ανάπτυξη στο νησί μας που είναι το δεύτερο σε μέγεθος νησί της πατρίδας μας και με εύκολη πρόσβαση αφού συνδέεται με γέφυρες με την υπόλοιπη Ελλάδα.

Η χώρα μας είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύντομα δε και της ΟΝΕ. Ομως η εικόνα της Ελλάδας, ειδικά στα οδικά δίκτυα, δεν ταιριάζει με εκείνη των υπολοίπων εταίρων χωρών. Τέτοια έργα οδοποιίας στις άλλες χώρες έγιναν στις δεκαετίες του 1960 και 1970.

Πώς θα διατηρήσουμε τη θέση μας δίπλα στους άλλους δυνατούς εταίρους χωρίς τις στοιχειώδεις αυτές προϋποθέσεις;

Η χώρα μας έχει κάτι το πολύ δυνατό: Τις θάλασσές της με τις χιλιάδες χιλιόμετρα φανταστικές ακρογιαλιές, τον καταγάλανο ουρανό και το εύκρατο κλίμα. Αυτά πρέπει να τα αξιοποιήσουμε, να τα εκμεταλλευθούμε. Αυτά χρειάζεται από εμάς η Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως για να το πετύχουμε, πρέπει η μετακίνηση του πληθυσμού να γίνεται εύκολα, χρειάζεται δηλαδή οι οδικοί άξο-

νες. Συγκεκριμένα στην Εύβοια κ. Περιφερειάρχνα πρέπει η κυβέρνηση να επισπεύσει τα έργα αυτά του οδικού δικτύου για να βγει το νησί από την υποανάπτυξη και τον οικονομικό μαρασμό κάτι που διαπιστώνει κανείς σε όλους τους μήνες του χρόνου εκτός από εκείνους του καλοκαιριού.

Ίσως τα έργα αυτά πρέπει να γίνουν με τη μέθοδο της αυτοχορηματοδότησης όπως έγινε και η AUTOSTRADA στη γειτονική μας Ιταλία.

Κύριε Έξαρτε, οι μελέτες για τους δύο άξονες της Εύβοιας είναι έτοιμες. Θα θέλαμε να σας παρακαλέσουμε να ασχοληθείτε κυρίως και ουσιαστικά για το έργο αυτό που είναι και το πιο σοβαρό.

Όλα τα άλλα έργα μικρότερου όγκου έτσι ή αλλιώς θα προχωρήσουν. Περιμένουμε τις θέσεις σας για το παραπάνω θέμα για το οποίο είχαμε αναφερθεί και στη συγκέντρωση της Πανευβοϊκής Ομοσπονδίας στις 29 Νοέμβρη 1999 αλλά μέχρι σήμερα δεν είδαμε καμία εξέλιξη.

Δημήτρης Κ. Λύκος

Συνάντηση των Προέδρων των Συλλόγων του Δήμου Κύμης

Στην Αθήνα Ιωάννη Φωκά 61 (Λαμπρινή) στις 19 Απρίλη 2000 έγινε η συνάντηση των προέδρων των Συλλόγων των Τοπικών Διαμερισμάτων του Δήμου Κύμης. Σ' αυτήν παρευρέθηκαν οι: Λεωνίδας Πλειώνης πρόεδρος της Πανευβοϊκής Ομοσπονδίας και του Συλλόγου των εν Αττική Κυμνίων, ο πρόεδρος του Συλλόγου Βιταλιωτών Δημήτρης Καρκάνης, ο πρόεδρος και αντιπρόεδρος του Συλλόγου Μαλετιάνων Γιάννης Κουμιτζής και Γιώργος Μάρκος αντίστοιχα, ο Στέφανος Κορβέσης πρόεδρος του Συλλόγου Πλατάνας και οι Δημήτρης Λύκος, Γιάννης Καρδάσης και Νίκος Καλαμπαλίκης

από τον Προοδευτικό Σύλλογο Ανδρονιάνων.

Συζητήθηκαν διαφορα θέματα συνεργασίας των Συλλόγων η οργάνωση κοινών εκδηλώσεων το καλοκαίρι 2000 και θέματα της Πανευβοϊκής Ομοσπονδίας.

Σ' όλα αυτά υπήρξαν ταυτώσιμες απόψεις.

Συμφωνήθηκε η συνάντηση αυτή να επαναλαμβάνεται μια φορά το μήνα και στην οποία θα γίνει προσπάθεια να προσέλθουν και εκπρόσωποι των υπολοίπων Συλλόγων, έτσι ώστε με ενωμένους τους Συλλόγους να πετύχουμε την πιο δυνατή τους παρουσία.

Ο Δήμαρχος Κύμης κοινοποιεί προς τους κατοίκους του Δήμου Κύμης την παρακάτω επιστολή

Αγαπητέ Δημότη,
Επ' ευκαιρία του επερχόμενου θέρους, θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι μετά τη λειτουργία της νέας γεώτρησης στη θέση «Βράχος», η συνολική ποσότητα του νερού του δικτύου αυξήθηκε κατά 400 κυβικά μέτρα προς όφελος των αρδευομένων από το δίκτυο των Μανικιών.
Κατόπιν των ανωτέρω, πιστεύω ότι δεν θα έχουμε πρόβλημα νερού κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα κάνουμε χρήση και όχι κατάχρηση και ότι δε θα διαθέτουμε το νερό της ύδρευσης για άρδευση. Οσοι επιθυμούν να ποτίσουν περιβόλια και δέντρα, να φροντίσουν να βρουν νερό από άλλες πηγές.

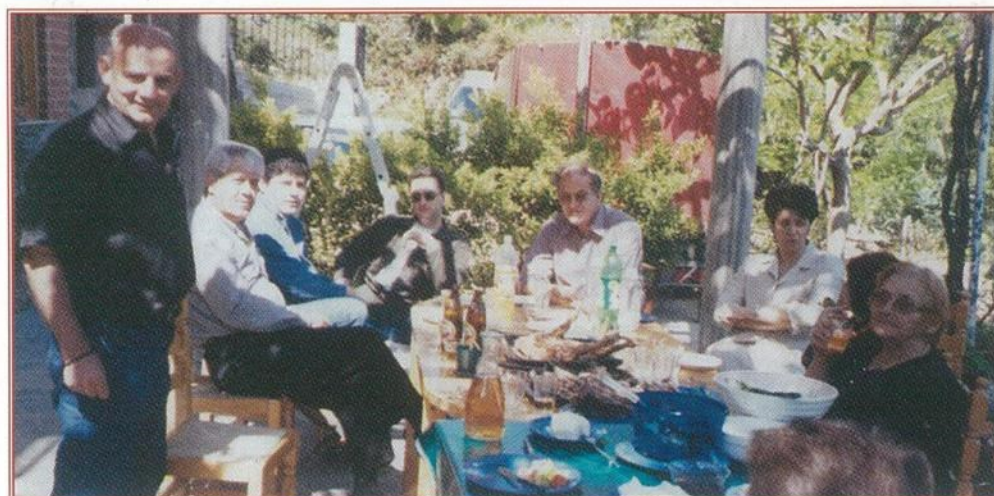
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

Ευχαριστούμε την εταιρία εισαγωγής και εμπορείας Ξυλείας Χρήστου και Ιωάννη Θεοδώρου στην Κύμη, για τα υλικά που μας προσέφεραν δωρεάν και κατασκευάσαμε ξύλινο τραπέζι (γραφείο) για το κατάστημα της πρώην Κοινότητας Ανδρονιάνων.

Το Δ.Σ.

Η χορωδία των γυναικών

**ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΝΕΣΤΗ**

Οι ιερές ακολουθίες του επιτάφιου θού γκίνησε βαθιά. Οι ροδιές και προσφέρουν έννεπι του χοριού με τουνεθμ Η ατιμόσφαιρα αυταμε

Το προί του Μ. Σιάτα αι αθρόα στην θ. ρονία Μας στενοχώρησε ντα στις 10 το «Χριστό έστ είχαμε ξαναζήσει» τέτ και το ψάλλαμε ολοζί ε μετέχουμε στην Πολιν σεως ημέρα και λαυνη μάς συγχωρήσωμεντα τό που μας στοιχιολύ

Το επόμενο προίνη νε στο ψήσιμο του ου' εδώ και πολλά χρόαπό Σε πολλά στέκια ψιατ νέπεσε η γιορτή τ' Γιώ Μετά τον εκκλησμό ο όπου έστησαν άλλουβί σμένων λουλουδιώους

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ 2000 μ.Χ.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ είναι ένα γεγονός που δύσκολα το παραδέχεται κανείς με την επίκληση της λογικής. Ακόμη και οι Μαθητές απίστησαν, όταν οι Μυροφόρες τους ανήγγειλαν ότι είδαν με τα μάτια τους τον Αναστημένο Κύριο. «Εφάνθησαν ενώπιον αυτών ωσει λήρος τα ρήματα αυτών και ηπίστουν αυτοίς» (Λουκ. κδ, 11). Και πολλοί από τους μετέπειτα χριστιανούς μέχρι και σήμερα επέλεξαν να παρακάμψουν την ουσία του ζητήματος. Περιορίσαν τις αξιώσεις της χριστιανικής των πίστεως σε εφήμερες πρακτικές, σε ηθικολογικές καθηκοντολογίες και είδαν και την Ανάσταση σαν θεωρητική και ιδεολογική μόνο σύλληψη. Ετσι όμως δεν έφθασαν ποτέ στη ρεαλιστική, την αναστάσιμη βιωματική εμπειρία. Δεν ένοιωσαν τι σημαίνει το «Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι...» και δεν απέκτησαν προσωπική σχέση με τον Αναστάντα Χριστό, ώστε να γευθούν τους καρπούς της Αναστάσεώς Του στη ζωή τους.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ή πιστεύεται βιωματικά ή απορρίπτεται ορθολογιστικά. Δεν επιδέχεται έρευνα και δεν γίνεται ως προς τους καρπούς της αντικείμενο επιστημονικής σπουδής. Είναι γεγονός ιστορικό και εκκλησιαστικό, αλλά αξιώνει συμμετοχή ζωής. Οποιοσ μπορεί συμμετέχει, αγγίζει τη βεβαιότητα της χαράς μέσα από μια άλλη οδό γνώσης, που δεν είναι ιδεολογική, αλλά εμπειρική. Η Ανάσταση βιώνεται με την πίστη πάνω στη βάση της προσωπικής σχέσης με τον Αναστημένο Χριστό. Από αυτή τη σχέση απορρέει η ήττα του θανάτου, η νίκη της ζωής. Το «θανάτω θάνατον πατήσας» γίνεται οντολογική πραγματι-

Του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος

κότητα για τον κάθε πιστό. Χωρίς την Ανάσταση καμιά αρετή, καμιά ηθική, ακόμη και καμιά συναρπαστική μεταφυσική δεν έχει αξία. «Ει Χριστός ουκ εγήγερται - γράφει ο Παύλος - κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πιστις υμών» (Α Κορ. 15, 12).

ΓΙΑ ΠΟΛΛΟΥΣ ΑΥΤΑ ΓΕΝΝΟΥΝ λογισμούς αμφιβόλους. Αλήθεια - λέγουν - τι σημασία μπορεί να έχει για τον άνθρωπο της καθημερινότητας, αυτή η βεβαίωση, όταν ο ίδιος καθημερινά βιώνει την τραγική συνέχιση του θανάτου; Είναι δυνατόν η Λαμπρή, αυτή η θριαμβευτική νύκτα, να είναι απλώς μια φευγαλέα και στιγμιαία διαφυγή από την πραγματικότητα που γρήγορα παραχωρεί τη θέση της στην καθημερινή ρουτίνα, στην ίδια θλιβερή εναλλαγή των ημερών, των μηνών και των χρόνων, στην ίδια κούρσα προς τη φθορά και τον θάνατο; Κι αυτό δεν είναι μια ανταπάτη, ένας ψεύτικος αντικατοπτρισμός; Μήπως το ίδιο δεν συμβαίνει για πολλούς και με τα άλλα μηνύματα της Ανάστασης; Την Καινή Ζωή, το Φως, την Ελπίδα, τη Χαρά; Πως τότε θα γίνει η Ανάσταση πηγή μόνιμης ζωής, μόνιμης ελπίδας, μόνιμης νίκης και χαράς; Πώς η Ανάσταση θα παύσει να είναι μόνο μια ανάμνηση του παρελθόντος;

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ μπορεί να ισχύει και για τον άπιστο ή και τον αμφιβάλλοντα, αλλά ως μια ανταπάτη, γιατί αυτός ακούει μόνο λόγια, παρακολουθεί κάποιες ακατανόητες τελετές, τις ερμηνεύει μόνο επιφανειακά, φολλο-

ρικά. Για τον πιστό όμως όλα αυτά δεν είναι μόνο ευκαιρίες τερπνήςσχόλης ή έστω και φιλοσοφικής αδολεσχίας. Είναι εμπειρία του ζωντανού Χριστού, η εσωτερική επίγνωση και μαρτυρία ότι ο Χριστός είναι μαζί του, «πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ. 28,20). Είναι η ανατροπή της τετράγωνης λογικής, που μας έχει τόσο πολύ εγκλωβίσει στα σχήματα του κόσμου. Είναι βεβαιότητα των αντιθέτων, των παραλόγων, των απροσλήπτων. Είναι η μετοχή στο φως και στη δόξα. Η θέα των αθεάτων. Πώς κατορθώνεται αυτό; Θα ερωτήσουν μερικοί. Την απάντηση την δίδει η γλώσσα της εκκλησιαστικής εμπειρίας: «Καθαρθόμεντας αισθήσεις και οφώμεθα...».

ΠΑΣΧΑ 2000

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΝΕΣΤΗ

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΝΕΣΤΗ

Και εφέτος όπως κάθε χρόνο γιορτάσαμε το Πάσχα που συνέπεσε στην καρδιά της Ανοιξης (30 Απριλίου) είναι δε το πρώτο Πάσχα του νέου αιώνα (21ου) που γιορτάσαμε να είναι κάθε Πάσχα από εδώ και πέρα χαρούμενο, ειρηνικό και ειρηνικό όχι μόνο από τα λουλούδια της άνοιξης αλλά και από την ευωδιά της αγάπης που πρέπει να αποπνέουν όσοι το γιορτάζουν.

Οι ιερές ακολουθίες Μ. Εβδομάδας ήταν καταλυτικές με την αθρόα προσέλευση των κατοίκων, η δε ακολουθία του επιτάφιου που ψαλμύδα από τις αυτοσχέδιες χορωδίες των κοριτσιών και γυναικών του χωριού μας συγκίνησε βαθιά. Οι ριθίες αυτές συντηρούν ακόμη την παράδοση του ψαλμίσματος των εγκωμίων από τις γυναίκες και προσφέρουν έννεπαλήπτο και πηγαίο θρήνο. Η περιφορά του πατροπαράδοτου επιταφίου στα δρομάκια του χωριού με τους ψαλμούς και το θρήνο της καμπάνας μας προσφέρει μια καταλυτική ατμόσφαιρα. Η ατμόσφαιρα αυτή αμειψμένη με την ευωδιά των λουλουδιών και του θυμάματος μας κόβει την ανάσα.

Το πρωί του Μ. Σάβτου η Εκκλησία μας πλημμυρισμένη από κόσμο ακούει το «Ανάστα ο Θεός» και προσέρχεται αθρόα στην θ. κωνία. Φέτος όμως δυστυχώς δεν είχαμε την λειτουργία της Ανάστασης λόγω έλλειψης ιερέα. Μας στενοχώρησε νταστα όταν στις 10 παρά τέταρτο το βράδυ του Σαββάτου ακούσαμε το «Δεύτε λάβετε φως», στις 10 το «Χριστό έστη» και στις 10 και τέταρτο έγινε η απόλυση. Ήταν για το χωριό μας κάτι το άγνωστο. Δεν είχαμε ξαναζηήσει τέτοιο. Το Χριστός Ανέστη γνωρίζουμε όλοι, το έχουμε μέσα στην ψυχή μας, το ακούγαμε και το ψάλλαμε ολόζι αρβίβος στις 12 και ούτε λεπτό πριν ή μετά, πόσο μάλλον δύο ώρες πριν. Θέλαμε να συμμετέχουμε στην Παλινή λειτουργία με τα υπέροχα πασχαλινά τροπάρια που μας συναρπάζουν όπως «Αναστάσεως ημέρα και λα υνώμεν τη πανηγύρι και αλλήλους περιπτυσόμεθα. Είπομεν αδελφοί και τοις μισούσιν ημάς συγχωρήσωμεντα τη Αναστάσει»...και τόσα άλλα όμορφα πασχαλινά τροπάρια. Πρέπει να φροντίσουμε αυτό που μας στοίχιζι αυτή τη φορά να μην επαναληφθεί.

Το επόμενο πρωί ήρθε η προετοιμασία για το ψήφιμο του αρνιού. Όμορφη η ημέρα του Πάσχα που συνέτεινε στο ψήφιμο του ιού και του κοκοροεισιού. Το αρνάκι γιουβέτσι με μακαρόνια στο φούρνο έχει αντικατασταθεί εδώ και πολλά χρόνια από το σουβλιστό αρνί έθιμο που ήλθε και στο χωριό μας από άλλα μέρη της πατρίδας μας. Σε πολλά στέκια ψαίος στήθηκε χορός που συνεχίστηκε μέχρι αργά το βράδυ, αλλά και την άλλη μέρα που συνέπεσε η γιορτή τ' Γιώργη και η Πρωτομαγιά.

Μετά τον εκκλησμό στο γραφικό εξοκλήσι μας αρκετοί ανηφόρισαν προς τα ψηλά και στην Αγία Παρασκευή όπου έστησαν άλλουβλες. Οι δύο χαρούμενες μέρες κύλησαν όμορφα με την ευωδιά της τσίκνας και των ανθισμένων λουλουδιών καλούς μεζέδες, τα τραγούδια και το χορό.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Η περίοδος από το Τριώδιο στην Ανάσταση και την Πεντηκοστή (17 εβδομάδες συνολικά) είναι η μεγαλειώδης δεύτερη περίοδος στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας και επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο στην πορεία της Εκκλησίας μας ανά τους αιώνες.

Γνωρίζουμε τις εμφανίσεις της Θεότητας από την αρχή της δημιουργίας μέχρι σήμερα και το πώς αυτή δρα σ' ολόκληρο τον κόσμο. Από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι τη γέννηση του Χριστού έχουμε έντονη την εμφάνιση του Θεού-Πατέρα και την αγνή εμφάνιση των άλλων δύο προσώπων της Αγ. Τριάδας (Π. Διαθήκη). Από τη γέννηση του Χριστού μέχρι την Πεντηκοστή έχουμε την έντονη εμφάνιση του 2ου προσώπου της Αγ. Τριάδας του Θεού-Υιού (Χριστού), από δε την Πεντηκοστή μέχρι σήμερα έχουμε έντονη την εμφάνιση του 3ου προσώπου του Θεού-Αγ. Πνεύματος που πλέον μας καθοδηγεί στην πνευματική μας πορεία και μας αποκλύπτει, στο βαθμό που μπορούμε, τα άλλα δύο πρόσωπα και μας δείχνει τον ορθόδοξο δρόμο («Εγώ ειμί η οδός, η αλήθεια και η ζωή»).

Για να φθάσουμε όμως μέχρι το γεγονός της καθόδου του Αγ. Πνεύματος (Πεντηκοστή) η Εκκλησία μας προσεκτικά μας καθοδηγεί αρχίζοντας από την κάθαρση της καρδιάς μας από τη ρύπανση των αμαρτημάτων και η κάθαρση αυτή είναι το βασικό στοιχείο για την υποδοχή του Παρακλήτου (Αγ. Πνεύματος) και μέσω του κορυφαίου γεγονότος της Ανάστασης μας οδηγεί στην τελική αποδοχή του 3ου Προσώπου της Αγ. Τριάδας.

Το Τριώδιο είναι το εκκλησιαστικό λειτουργικό βιβλίο, που περιλαμβάνει τις ακολουθίες από τη Κυριακή του Τελώνη και Φαρισαίου μέχρι και το Μεγ. Σάββατο, περιλαμβάνει δε μόνο τρεις υμνογραφικούς κανόνες (αντί των 9 που υπάρχουν, μία ωδή από τις πέντε πρώτες, την 8η και την 9η).

Το Τριώδιο με τις 10 εβδομάδες του, εκ των οποίων οι 3 πρώτες χωρίς νηστεία και οι επόμενες 7 με νηστεία, οριοθετεί ακριβώς την περίοδο της κάθαρσης της ψυχής που συμπαρασύρει βέβαια και το σώμα στην κάθαρση αυτή, καθότι τούτο αποτελεί το εργαλείο των ενεργειών της. Η κάθαρση αυτή - το ξεβρώμισμα δηλαδή - ξεκινάει με τη μετάνοια (την αλλαγή της νοοτροπίας του νου), την ταπείνωση με το άδειασμα του εσωτερικού μας εαυτού μπροστά στο Θεό

Γράφει: ο Γιάννης Καρδάσης

με τη βοήθεια του πνευματικού μας, που θα μας δώσει και τις οδηγίες για τη θεραπεία της ψυχής μας (την ορθόδοξη ψυχοθεραπεία), την οποία τόσο πολύ όλοι μας την έχουμε ανάγκη, μιας και η Εκκλησία μας είναι ένα απέραντο νοσοκομείο ψυχών (αλλά και σωμάτων) με γενικό αρχίατρο τον «ατρό των ψυχών και των σωμάτων ημών», που σκοπό έχει τη θεραπεία μας από τις βαριές νόσους της φιληδονίας, φιλαργυρίας, φιλαυτίας και τόσων άλλων.

Κύριο φάρμακο θεραπείας αποτελεί η νηστεία (άσκηση και εγκράτεια), η αρχή της μετάνοιας. Η ελαστική νηστεία (η ενάρεση στο Θεό νηστεία) ξεκινάει με την αργολογία (την αποχή από την πολυλογία, την άσκηση στα εξερχόμενα από το στόμα, την εγκράτεια δηλ. της γλώσσας) και προχωράει στην αποχή από τις πάσης φύσεως επιθυμίες (εγκράτεια της σάρκας), την αποχή από το θυμό, την καταλαλιά, την ψευδοκρία κ.ά. και καταλήγει στην αποχή από τροφές (εγκράτεια στα εισερχόμενα στο στόμα). Λέγει χαρακτηριστικά ο Μ. Βασίλειος: «Δεν τρώγεις κρεάτα, αλλά τρώγεις τον αδελφό σου. Δεν πίνεις οίνον αλλά δεν είσαι εγκρατής στις ύβρεις» (Α' λόγος περί νηστείας). Δεν επαρκεί όμως για τη θεραπεία μόνο το φάρμακο της νηστείας, πρέπει να συνοδεύεται από προσευχή (βαθιά προσευχή, καρδιακή προσευχή), ελεημοσύνη, τακτικό εκκλησιασμό και συμμετοχή στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας (εξομολόγηση και θ. κοινωνία).

Ξεκινώντας από τις 3 πρώτες εβδομάδες του Τριωδίου, που αποτελούν το προπαρασκευαστικό στάδιο για την περίοδο της νηστείας της Μ. Τεσσαρακοστής προχωρούμε στην περίοδο αυτή της μετάνοιας (6 εβδομάδες, 40 ημέρες), από την Κ. Δευτέρα μέχρι το Σάββατο του Λαζάρου. Η προσευχή (εκτός από την ιδιωτική κάθε πιστού) γίνεται πιο εντατική στους ναούς, όπου εκτός της θ. λειτουργίας Σαββάτου και Κυριακής και του εσπερινού του Σαββάτου γίνονται επίσης όλη αυτή την περίοδο της Μ. Τεσσαρακοστής, η ακολουθία του Αποδείπνου (Δευτέρα έως και Πέμπτη), η ακολουθία των Προηγιασμένων (με καθαγιασμένα Τίμια Δώρα) κάθε Τετάρτη και Παρασκευή και οι Χαιρετισμοί της Θεοτόκου επίσης κάθε Παρασκευή.

Η ελεημοσύνη εκτός από την

προσφορά πνευματικής τροφής από τους δυνάμενους προς τούτο (νοθεσίες, διδασκαλία του λόγου του Ευαγγελίου και των Πατέρων κ.λπ.) επεκτείνεται και στην προσφορά υλικής τροφής στους αναξιοπαθούντες και ασθενείς και τους έχοντες ανάγκη βοήθειας.

Εξυπακούεται, ότι η μετάνοια πρέπει να είναι δια βίου, η δε ελεημοσύνη, νηστεία και εγκράτεια συνεχίζονται και μετά την περίοδο αυτή σύμφωνα με τους κανόνες της Εκκλησίας και αποτελούν μια ελάχιστη προσφορά του πιστού στη μάχη του ενάντια στον Πειρασμό και απαιτούμενη πρώτη ύλη για τη σωτηρία και την «καλήν απολογία» κατά τη μεγάλη ώρα της Κρίσης. Αυτός δε που θέλει να θεωρεί τον εαυτό του πιστό μέλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας, τότε μόνο πρέπει να τον θεωρεί έτσι, όταν μετέχει πλήρως της μυστηριακής ζωής με τακτικό εκκλησιασμό και συμμετοχή στα μυστήρια της εξομολόγησης και της θ. κοινωνίας και όχι μόνον ευκαιρικά. Με αυτές τις προϋποθέσεις και με συνεχή άνοδο της πνευματικής του ζωής έχει την πιθανότητα να μετέχει της θείας μακαριότητας «εν εκείναις ταις ημέραις», βλέποντας τον Θεό ως Φως, ενώ στην αντίθετη περίπτωση δεν θα μετέχει αυτής μακαριότητας, αλλά θα αισθάνεται τον Θεό ως «Πυρ Φλέγον».

Ετσι ο πιστός καθαρισμένος από τη βρωμιά των αμαρτημάτων του προχωρεί προς την εβδομάδα του Θ. Πάθους (Μ. Εβδομάδα) και σαν τον Ασωτό της παραβολής θα αναφωνήσει: «αναστάς πορεύουμαι προς τον Πατέρα μου» και τότε θα κατανοήσει και την Ανάσταση του Χριστού (την Ανάσταση του Θεού «εν σώματι») το κορυφαίο αυτό γεγονός της θείας οικονομίας, το πλήρωμα του Νόμου και των Προφητών.

Η ενσάρκωση του Χριστού (Θεού-Λόγου) είναι ήδη μια πράξη σωτηρία για την ανακαίνιση της ανθρώπινης φύσης. Σ' ένα πεσμέ-

νο και αμαρτωλό κόσμο η αγάπη του Θεού έπρεπε να φτάσει στα άκρα, στη θυσία του ίδιου του Θεού με την ταύτιση του μαζί μας και την ανύψωσή μας - με την Ανάσταση - στα ύψη της θ. μακαριότητας (Ηδη ο αναστηθείς Χριστός βρίσκεται εκ δεξιών του Πατρός με ανθρώπινο σώμα). Το μήνυμα του Σταυρού είναι σαφές: Όσο μακριά κι αν πρέπει να ταξιδέψω μέσα απ' την κοιλάδα της σκιάς του θανάτου δεν είμαι ποτέ μόνος. Εγώ έναν σύντροφο. Κι αυτός ο σύντροφος δεν είναι μόνο ένας αληθινός άνθρωπος όπως εγώ, αλλά και «Θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού». Η ίδια όμως η σταύρωση είναι μια νίκη. Ο Χριστός ανασταίνεται από τους νεκρούς και με την ανάστασή του μας λυτρώνει απ' την αγωνία και τον τρόμο. Η νίκη του Σταυρού βεβαιώνεται, η αγάπη φανερώνεται ανοιχτά, ό,τι είναι πιο δυνατή απ' το μίσος και η ζωή πιο δυνατή απ' το θάνατο. Ο ίδιος ο Θεός πέθανε και αναστήθηκε από τους νεκρούς κι έτσι δεν υπάρχει πια θάνατος, ακόμη και ο θάνατος γέμισε απ' το Θεό.

Ο Ιω. Χρυσόστομος είναι σαφής: «Μηδείς φοβείσθω θάνατον, ηλευθέρωσεν γαρ ημάς ο του Σωτήρος θάνατος». Η Ανάσταση λοιπόν είναι μια πελώρια χαρά για τη νίκη και την καταστροφή του φοβερού θανάτου.

Ο Χριστός μας έδειξε το δρόμο: «Θανάτω θάνατον πατήσας». Απομένει σε μας να το κάνουμε πράξη. Πώς δηλ. με το θάνατο (του παλαιού ανθρώπου) θα πατάξουμε το θάνατο τον πνευματικό, (της ψυχής) το θάνατο). Πώς θα το κατορθώσουμε αυτό; Μόνοι μας δεν μπορούμε, χρειαζόμαστε βοήθεια, χρειαζόμαστε τη Θεία Χάρη.

Γι αυτό ο Χριστός μας στέλνει τον Παράκλητο (Παρηγορητή) την ημέρα της Πεντηκοστής, μας στέλνει το Πνεύμα το Άγιο για να μας αποκαλύψει τον Ιδιο και τη διδασκαλία του, να μας φωτίσει το νου και να μας οδηγήσει στο δρόμο της θ. μακαριότητας. Μέχρι την Πεντηκοστή ήταν το Αγ. Πνεύμα που έστειλε το Χριστό, τώρα είναι ο αναστημένος Χριστός που στέλνει το Αγ. Πνεύμα για να μιλήσει για τον Ιδιο. Η Πεντηκοστή αποτελεί το σχολό και τη συμπλήρωση της Ενσάρκωσης. «Ο Λόγος έλαβε σάρκα, ώστε να δεχτούμε εμείς το Πνεύμα» ((Μ. Αθανάσιος).

Οι τρεις λοιπόν αυτοί σταθμοί Τριωδίου (Μ. Τεσσαρακοστή και Μ. Εβδομάδα), Ανάσταση, Πεντηκοστή ο καθένας με τη δική

του συμβολική και σημειολογία μέσα σ' ένα συνολικό διάστημα 17 εβδομάδων (120 ημερών), 10 πριν την Ανάσταση και 7 μετά από αυτή μας δείχνουν την πορεία προς τη θεότητα. Ξεκινώντας με τη μετάνοια και την κάθαρση προετοιμαζόμαστε για τη μεγάλη γιορτή του Πάσχα (του περάσματος δηλ. από τον παλαιό σκουριασμένο άνθρωπο στον καινούριο και ανανεωμένο) και στη συνέχεια έμπλεοι χαράς για τη νίκη κατά του θανάτου προετοιμαζόμαστε να υποδεχτούμε το Πνεύμα το Άγιο, το οποίο θα κρατήσουμε για πάντα βοηθό μας (αν βέβαια το θέλουμε) προς την οδό της σωτηρίας.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας με πολύ σοφία τοποθέτησαν τη μεγάλη γιορτή της Ανάστασης την Ανοιξη και τούτο, διότι αρχίζει να αυξάνεται η ημέρα (το φως, το φως της ευσεβείας), ενώ ταυτόχρονα αρχίζει να μειώνεται η νύκτα (το σκότος, το σκότος της ασεβείας) (Μ. Βλάσταρις), πάλι δε σοφία έχει τοποθετηθεί η σύλληψη του Ιησού στις 25 Μαρτίου, για να τονισθεί ότι και η φύση ολόκληρη γιορτάζει το τεράστιο και πρωτογενή αυτό γεγονός και πιστοποιεί, ότι όντως το 2ο πρόσωπο της Αγ. Τριάδας είναι «Φως εκ φωτός». Η όλη δε αυτή περίοδος έχει σοφά επίσης συνδεθεί με τις διατροφικές ανάγκες του ανθρώπου. Στην αρχή της περιόδου του Τριωδίου έχουμε τις εβδομάδες της Κρεατινής, της Τσιζνοπέμπτης και της Τυρινής με φραγότητα, γιατί έχουμε σφαγή αιγοπροβάτων λόγω έλλειψης κτηνοτροφών. Στη γιορτή των Αγ. Σαράντα (9 Μαρτίου) έχουμε απόρριξη φυτικών τροφών εξ ου και οι χορτόπιτες και σαραντόπιτες. Λόγω της συνεχιζόμενης μείωσης των κτηνοτροφών η σφαγή των αιγοπροβάτων προχωρεί μέχρι το Πάσχα, όπου έχουμε ταυτόχρονα και υπερκατανάλωση με το βήφημο και το πασχαλιάτικο τσουγγρισμά.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι η σοφία των Πατέρων έθεσε την πορεία του ανθρώπου κατά την περίοδο αυτή να ξεκινάει από την καλοπέραση των 3 πρώτων εβδομάδων του Τριωδίου, στη νηστεία της Μ. Τεσσαρακοστής, να προχωρεί στην εβδομάδα του Θ. Πάθους, στην Ανάσταση, στην πρώτη εβδομάδα της Διακαινησίμου (που θεωρείται ολόκληρη σα μια μέρα) να προχωρεί στις επόμενες 6 εβδομάδες και να καταλήγει στο κορυφαίο γεγονός της καθόδου του Αγ. Πνεύματος κατά την Πεντηκοστή που θεωρείται η γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας.

Επιτάφιος έξω από την Εκκλησία μας γύρω στο 1950

Ορθιοί:
Δέσποινα Παντελή (Τρίγκα)
Μαρία Κουτσούμνη (Λιάκου)
Αμαλία
Παπα - Βελιός
Καλλιόπη Θεοφίλου
Λιλή Βαρλάμου
Φανή Τσαλούμα
Ευαγγελία Γεωργίουση (Καπνοπώλη)
Λούλα Ιωάννου (Γιωργαούλα)
Αγγελική Βελισσαράκου (Αντωνάκη)
Καθήμενοι:
Σοφία Χρυσάγη (Φάκα)
Γιώργος Χρυσάγης
παιδάκι Νίκος Παπανικολάου (Φούρλα)
Νίκος Χρυσάγης (Κοστάρα)
Ματίνα Δήμου
Μαριάνθη Χρυσάγη
Ντίνα Κωστελου

Το παιδάκι είναι ο ήρωας Αθανάσιος Σαρρής του Κώσταρου ο οποίος κήκε σε αυτοκτονιστικό δυστυχημα κατά την διάρκεια της θητείας του.

Μέσα στο κουβουκλίο του Επιταφίου διακρίνεται ο Παπακώστας Σαρρής και ο νεκρός Λάζαρος.

Ο Επιτάφιος στολισμένος κατά τον λιτό τρόπο όπως ταιριάζει στην ημέρα πράγμα που εξακολουθεί να γίνεται μέχρι σήμερα.

Η παρούσα φωτογραφία είναι από το αρχείο Γιώργου Τσομάκα και Ηρακλή Χρυσάγη.

Από τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας

Το πρώτο τετράμηνο του 2000

Το έργο της Αγίας Παρασκευής

Το έργο του Συλλόγου μας στο εξωκλήσι της Αγ. Παρασκευής συνεχίστηκε με τις παρακάτω εργασίες. 1) Μεγαλώσαμε αρκετά το πρώτο επίπεδο στην Πλατεία γύρω από την Εκκλησία με επιχωμάτωση στην αριστερή της πλευρά.

Δημιουργήσαμε λιθόκλιτα σκαλοπάτια από το πρώτο

έως το τέταρτο επίπεδο όπου βρίσκεται η γνωστή στους συγχωριανούς μας πηγή.

Κτίσαμε τις λιθόκλιτες κυλινδρικές βάσεις τριών τραπεζιών. Τις μαρμάρινες πλάκες πάχους 10 εκ. των τραπεζιών, τις κατασκευάσαμε και τις τοποθέτησε δωρεά ο πάντα πρόθυμος για έργα του Συλλόγου ο συμπατριώτης και φί-

λος Στέφανος Ε. Νικολιάς, τον οποίο και πάλι ευχαριστούμε.

Το έργο συνεχίζεται και θα προσπαθήσουμε σύντομα, το αργότερο μέχρι την ερχόμενη γιορτή της Αγ. Παρασκευής, να το ολοκληρώσουμε. Στο επόμενο φύλλο θα σας παραθέσουμε αναλυτικό κοστολόγιο όλων των έργων.

Ένα από τα τρία τραπέζια

Ταμπέλες εξωκκλησιών

Τακτικά στο παρελθόν πολλοί κάτοικοι από τα γειτονικά χωριά που ήθελαν να εκκλησιαστούν στα εξωκλήσια της Αγ. Παρασκευής, Αγ. Σπυρίδωνα και Προφ. Ηλία είχαν πρόβλημα να ακολουθήσουν τον δρόμο που θα τους οδηγούσε στα εξωκλήσια. Ετσι ο Σύλλογος μας φρόντισε να κατασκευαστούν και να τοποθετηθούν αντίστοιχες ταμπέλες.

Ανακαίνιση του πρώην Κοινοτικού καταστήματος Ανδρονιάνων

Στη βαφή ενός εκ των γραφείων των τοίχων και της οροφής στο κατάστημα της πρώην Κοινότητας Ανδρονιάνων, στη βαφή με βερνίκι των ξύλινων παραθύρων και του νεοκατασκευασθέντος

ξύλινου γραφείου προέβη ο Σύλλογος μας.

Με τις εργασίες αυτές πετύχαμε ευπρεπή παρουσίαση του κτιρίου και τη συντήρησή του από τις χρόνιες φθορές.

Λαχειοφόρος 1.5.2000

Λαχειοφόρο οργάνωσε ο Σύλλογος μας για την ενίσχυση της Εκκλησίας του Αγ. Ιωάννη Θεολόγου των Δένδρων. Κληρώθηκε ένας ραδιοεπισκευτής SONY, προσφοράς του Δημήτρη Κ. Λύκου και του αδελφού

του Βαγγέλου Λύκου. Η κλήρωση έγινε την 1η Μαΐου 2000 με τυχερό τον Νίκο Δ. Τσομάκα. Συγκεντρώθηκε από τη λαχειοφόρο αυτή το ποσό των 500.000 δρχ., τα οποία θα διατεθούν για την κατασκευή κάποιου

συγκεκριμένου έργου που έχει ανάγκη η Εκκλησία.

Ευχαριστούμε εγκάρδια τους φίλους και συγχωριανούς που βοήθησαν να στεφθεί και αυτή η λαχειοφόρος με επιτυχία.

Φύτευση δενδριλίων

Ο Σύλλογός μας αγόρασε και φύτευσε φέτος 300 ενκάλυπτους σε διάφορα σημεία του χωριού μας, κυρίως στον άξονα από Χρυσάγη - Χωριό - Προφ. Ηλία. Το έργο της δενδροφύτευσης που έχουμε από το 1980 ξεκινάει θα το συνεχίσουμε παρ' όλο που η περιοχή μας είναι στολισμένη με πολύ πράσινο τόσο σε καρποφόρα όσο και σε ποικίλη άγρια βλάστηση.

Πιστεύουμε ότι πάντα υπάρχει χώρος για ένα παραπάνω δένδρο που είναι ελπίδα συνέχισης της ζωής του καθενός μας, της ζωής του πλανήτη μας.

Αυτό πρέπει να το έχουμε συνέχεια στο μυαλό μας.

Κατασκευή ξύλινου τραπεζιού (γραφείου)

Τραπέζι ξύλινο 130X230 εκ. κατασκευάσαμε και τοποθετήσαμε σε γραφείο του πρώην κοινοτικού καταστήματος του χωριού μας.

Στο χώρο αυτό θα μπορεί να συνεδριάζει το Τοπικό Συμβούλιο Ανδρονιάνων, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας με προσκεκλημένους κατά περίπτωση τον Δήμαρχο και Δημ. Συμβούλους του Δήμου Κύμης, τον Νομάρχη Εύβοιας και άλλες προσωπικότητες.

Μετά την διαπίστωση ότι έχουν γίνει άσχημες επεμβάσεις στο περιβάλλον, όπως απόθεση σκουπιδιών και η καταστροφή πρασίνου από συγχωριανούς μας, αποφασίσαμε να ευαισθητοποιήσουμε τους κατοίκους του χωριού τοποθετώντας πινακίδες σε επικαίρα σημεία, όπου έχει γίνει βάνασση επέμβαση ώστε, να μπορέσουμε να σταματήσουμε τέτοιες ενέργειες, που και όλους εμάς θίγουν, αλλά και κακή κληρονομιά θα προσφέρουν στους απογόνους μας.